

РЕШЕНИЕ

№ 2349

гр. София, 09.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **12079** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/:

Производството е образувано по жалба на В. К. И., срещу заповед за прилагане на Принудителна административна мярка /ПAM/ № 20-0304-000425/14.09.2020 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в РУ Н. към ОДМВР – Б., по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДВП – временно отнемане на СУМПС, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. В жалбата се твърди, че заповедта за налагане на ПAM е незаконосъобразна, поради издаването ѝ в нарушение на материалния и процесуалния закон. Иска от съда да постанови решение, с което отмени заповедта за налагане на ПAM. В съдебно заседание не се явява, представлява се от адв. А., претендира присъждането на разноски.

Ответникът – полицейски орган – полицейски инспектор в РУ Н. към ОДМВР – Б., не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената заповед № 20-0304-000425/14.09.2020 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в РУ Н. към ОДМВР – Б., на В. К. И. е наложена ПAM по чл. 171, т. 1, б. „Б“ от ЗДВП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца, затова че е управлявал МПС л.а. Фолксваген Туарег с рег. [рег.номер на МПС] , като е отказал

да бъде тестван с техническо средство за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози и отказва да изпълни предписанието за медицинско изследване за взимане на биологични проби за химическо токсикологично лабораторно изследване за установяване на наркотични вещества или техните аналози. Мярката е наложена, след като е прието, че с Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА № 308535/13.09.2020 г. е констатирано, че на 13.09.2020 г. в 22.10 ч., в [населено място], жалбоподателят В. К. И. управлявал лек автомобил Фолксваген Туарег с рег. [рег.номер на МПС], като на кръстовището на [улица]и [улица], посока [улица]– [улица], отказва да бъде тестван с техническо средство за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози и отказва да изпълни предписанието за медицинско изследване за взимане на биологични проби за химическо токсикологично лабораторно изследване за установяване на наркотични вещества или техните аналози. На жалбоподателя бил издаден талон за медицинско изследване № 0067860. Отказал талона и не са взети проби. Нарушението е квалифицирано като такова по 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП. Актът е връчен на същата дата.

В настоящото производство са приобщени като доказателства Заповед рег. № 8121з-515/14.05.2018 г. за определяне служби за контрол по ЗДвП на министъра на вътрешните работи и Заповед рег. № 251з-209/18.01.2017 г. на директора на ОДМВР - Б., за определяне на длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на ПАМ.

Заповедта е връчена на 10.11.2020 г., а жалбата е входирана на 23.11.2020 г., чрез административния орган.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: подадена от легитимирано лице, за което е налице интерес от обжалването и срещу подлежащ на оспорване административен акт и в 14 - дневния срок за оспорване, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП – полицейски орган – полицейски инспектор, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДвП съгласно Заповед рег. № 8121з-515/14.05.2018 г. за определяне служби за контрол по ЗДвП на министъра на вътрешните работи и Заповед рег. № 251з-209/18.01.2017 г. на директора на ОДМВР - Б., в установената форма по чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържа необходимите реквизити.

Производството по делото е образувано по жалба срещу заповед, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „Б“ от ЗДвП - за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в

издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

От доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че жалбоподателят, на 13.09.2020 г., в 22.10 часа, в [населено място], кръстовището на [улица]и [улица], посока [улица]– [улица], като водач на лек автомобил Фолксваген Туарег с рег. [рег.номер на МПС] отказва да бъде тестван с техническо средство за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози и отказва да изпълни предписанието за медицинско изследване за взимане на биологични проби за химическо токсикологично лабораторно изследване за установяване на наркотични вещества или техните аналози. Това обстоятелство е отразено в мотивите на оспорената заповед, а също и в издадения АУАН серия ГА № 308535/13.09.2020 г., послужил като основание за издаване на заповедта. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП. Видно от констативната част на АУАН, жалбоподателят не е възразил в АУАН за отразените в него факти и обстоятелства и същият му е връчен лично. Съставеният АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като официален документ, има обвързваща и презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. Съобразно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. Нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, послужила като правно основание, изцяло съответства на фактическите обстоятелства, а именно ПАМ се налага на водач на МПС, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Тази мярка се налага до решаване на въпроса за отговорността – прекратително основание. В преписката не се съдържат доказателства за наличието на провеждане на химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на

наркотични вещества или техни аналози. Доказателства в насока провеждане на изследване от страна на оспорващия не са представени. В процесния случай, констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт. Ето защо възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Следва да се има предвид, че ПАМ има превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца да извърши други подобни нарушения, като същата не съставлява вид административно наказание. Производството по налагане на ПАМ е самостоятелно производство, във връзка с което е и константната и непротиворечива практика на ВАС, относно самостоятелния характер на отделните производства по ангажиране отговорността на водач на МПС, който отказва да бъде тестван с техническо средство за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, както и отказва да изпълни предписанието за медицинско изследване за взимане на биологични проби за химическо токсикологично лабораторно изследване за установяване на наркотични вещества или техните аналози. Ангажирането на административнонаказателната или наказателна отговорност на водач на МПС за допуснато нарушение на чл. 174 от ЗДвП, е неотнормимо към заповедта по чл. 171, т. 1, б. " б" от ЗДвП. При приложението на ПАМ не се цели административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Прилагането на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици. С налагането на подобни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма и затова тя не е средство за реализиране на правна отговорност, а цели обезпечаване изпълнението на конкретно правно задължение. Законодателят е предвидил, че този вид ПАМ се прилага под прекратително условие "до решаване на въпроса за отговорността" на водача на МПС, но за не повече от 18 месеца, в случай, че произнасянето във връзка с отговорността по същество продължи повече от 18 месеца. Ако с влязло в сила съдебно решение НП бъде отменено преди изтичането на 18 месеца, то и ПАМ ще отпадне автоматично, поради настъпване на прекратителното условие, свързано с действието ѝ. При налагането на съответната ПАМ, издателят действа при условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да я издаде.

По изложените съображения, съдът приема, че оспорената принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е съответна на предвидените материалноправни предпоставки. Заповедта е законосъобразна, тъй като е издадена от компетентен административен орган, мотивирана е, отговаря на изискванията и целта на закона и при издаването и не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Ето защо жалбата на В. К. И. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. И., против заповед за прилагане на Принудителна административна мярка № 20-0304-000425/14.09.2020 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в РУ Н. към ОДМВР – Б., по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

Решението на осн. чл. 172, ал. 5 от ЗДВП е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: